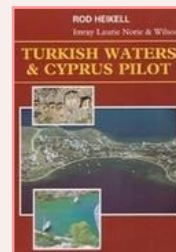

De racende Dardanellen

Als je afgaat op de beschrijving van de Dardanellen in de Turkse pilot van door pilot-goeroe Rod Heikel, ben je zo goed als overtuigd dat je nauwelijks met je eigen zeilboot de Dardanellen kan bevaren.

Heikel beschrijft dat 's zomers de harde Meltemi-wind (N-NE) 99% van de tijd tegenstaat. Ook de zuidwest gaande stroom van 2-4 knopen is volgens hem een bijna onoverkomelijk probleem. Daarnaast varen er veel grote zeeschepen en zijn er weinig beschutte marina's/havens/ankerplekken.

Na het lezen van al dit fraais, benam het bij ons bijna de lust om op eigen kiel naar Istanboel te varen. Gelukkig zijn we vreselijk eigenwijs, echter de pilot maakt dat we wel op onze hoede zijn. De tocht wordt gepland op een dag dat er een west 4Bft wordt voorspeld door onze trouwe 5-daagse weersvoorspeller, de Internetsite van Athens University.

Alles loopt nog beter dan verwacht want vanaf Bozcaada naar de ingang van de Dardanellen hebben we een SW-windje 4-5 Bft in de rug. De zee is wel wat hobbelig, maar op het voorzeiltje bereiken we schommelend de ingang van de Dardanellen. Er is op dat moment geen invarende grote scheepvaart, zodat we ons eigen paadje kunnen volgen. Keurig stuurboordwal houdend zoals op de kaarten wordt aanbevolen voor "low powered ships".

In de ingang is de deining nog heftig door de stroom-tegen-wind situatie, maar na een mijltje zakken wind en deining helemaal weg. Terwijl de wind wegzakt, bouwt zich boven en voor ons een pikzwart wolkenveld op.

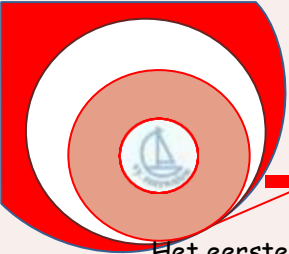
Even later barst een kletterende regenbui los en de wind trekt in de bui weer aan tot een 6Bft over dek. Het regengordijn is zo dicht dat het zicht tot nul wordt gereduceerd. De radar gaat bij en de stuurautomaat wordt op "track" gezet zodat die in overleg met de GPS de vooraf ingestelde koers kan varen. Wij houden de communicerende elektronica nauwlettend in de gaten vanuit een droge schuilplaats onder de buiskap. Tijdens de regenbui is het berekend geworden, 18 graden! Voor de eerste keer dit seizoen gaat de fleece trui aan met daaroverheen ons knalgele regenjack. Ter compensatie ..... de korte broek blijft aan!

Op de Dardanellen is het ondertussen een drukte van belang geworden, grote zeeschepen varen stroomop en -afwaarts in een niet aflatende colonne die zichtbaar zijn als bliepjes op de radar. De tegenstroom valt ons mee, de sterkste tegenstroom is 2,6kn over een afstand van 2 mijl op het smalste gedeelte van de Dardanellen vlak voor Çanakkale.

Door het water snellen we daar met 5,2 kn voorwaarts terwijl over de grond slechts een magere 2,6kn wordt gehaald. Het voordeel van zo langzaam vooruitkomen is dat we al uitgebreid de stad Çanakkale kunnen bewonderen voordat we binnenlopen.

De regenbui is intussen overgedreven en tijdens het afmeren in de haven van Çanakkale worden onze oude boten alweer verwarmd door het heerlijke zonnetje. De regenjas en het fleece kunnen weer uit.

Het eerste stuk van de zo gevreesde Dardanellen erop zit!

Note: we vermoeden dat de Rod Heikel nooit het traject Jade-Weser-Elbe in de Duitse Bocht of het verkeersknooppunt ten Noorden van Rostock in de Oostzee heeft bevaren. De daar heersende scheepvaartbewegingen zijn veel chaotischer, terwijl de getijdenstroom in de Duitse Bocht sterker en gevaarlijker is en niet in verhouding staat tot de Dardanellen zoals wij die hebben ervaren.

Pit-sh.t stop in Çanakkale

De "marina" Çanakkale is niet meer dan een kademuur bij het centrum van de stad. Echter het oude Troje ligt 30 km van Çanakkale en is moeiteloos per bus bereikbaar. We willen hier een paar dagen blijven om Troje te bezoeken.

Na het lezen van het bord met de marina prijzen, 50YTL=28€/nacht denken we dat 2 nachten voldoende zullen zijn voor ons Trojebezoek.

Maar, mister Murphy is aanboord geglipt want, ... de volgende morgen worden we beiden overvallen worden door een soort zomerbuikgriep of een acute indigestie van de marina prijzen. Onze actieradius is beperkt tot 10m van de beide boordtoiletten. De imodium capsules uit de boordapotheek vliegen er met gezwinde spoed doorheen en bij een Turkse apotheek wordt een nieuwe voorraad aangesleept om de race te keren. Zodra Riens het gevoel heeft dat hij leeg genoeg is om deze stappen te wagen.

Paard van Troje

Tijdens ons huisarrest ontdekken we op de kade, vlak bij de boot, een heel groot houten "Paard van Troje". Er was al wat bekends aan en later vertelt het marina personeel dat dit "Paard" gemaakt is voor de film "Troje" met Brat Pitt in de hoofdrol.

De rekvisietenmakers hebben echt een pluim verdiend, want het houten Paard is indrukwekkend om te zien en overtuigend opgebouwd uit scheepsonderdelen van de belegerende vloot. Veel onderdelen zijn goed herkenbaar zoals de kielbalk voor de buik van het paard en spanten voor het

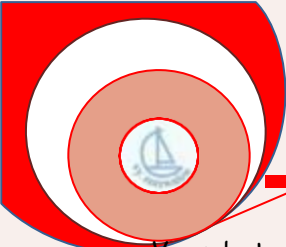

hoofd. We worden wat warmer voor ons Troje-bezoek, omdat de informatie over Troje tot nu toe niet erg hoopvol is. Er wordt gesproken over een kleine site waar relatief weinig is te zien van de door Homerus beschreven historische stad Ilium.

Na 3 dagen bootarrest, kunnen we eindelijk de frisse buitenlucht in en de tocht naar Troje maken.

De bus rijdt westwaarts langs de Dardanellen en gedurende de rit genieten we van het uitzicht over het traject waar we al gevaren hebben. De entree tot de Troje-site, in het Turks Truva geheten, wordt gedomineerd door "Het paard van Troje", gemaakt door een bekende Turkse kunstenaar. Hij heeft "Het Paard", aan de moderne tijd aangepast.

Dardanellen, Zee van Marmara en Istanboel

Voor betere visualisatie kun je via een trap de binnenzijde van het paard bezoeken en vanuit een "huisje" op de rug kijk je over het oude Troje/Ilium uit. Aangezien we het "Film Paard" al bij de haven hebben gezien, vinden we dit paard een aanfluiting. Op de foto's is het verschil goed te zien.

Ontdekking en behoud van Troje

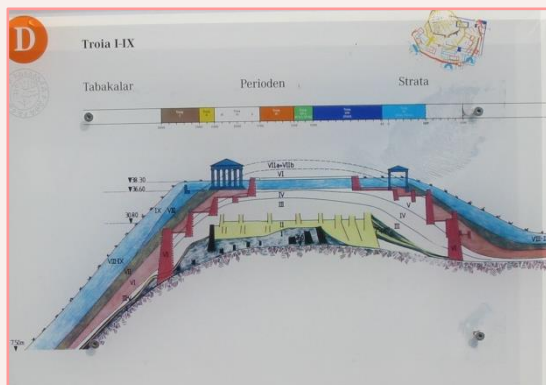
In een klein gebouwtje bij de ingang, vinden we een uitgebreide uitleg over de opgravingen. Troje is in 1871 aan de hand van Homerus's epos Ilias, door de Duitse amateur-archeoloog en vooral schatgraver Schliemann ontdekt. Door Schliemann's onsystematische zoektocht naar de schatten van Koning Priamos van Troje, is veel schade toegebracht aan de ruïnes. Daarnaast heeft hij de gevonden schatten, illegaal naar het buitenland getransporteerd.

Door de diverse wereldoorlogen zijn ze nu wereldwijd over 50 landen, verspreid. Latere opgravingen hebben onder leiding gestaan van bekende archeologische wetenschappers, eerst van de Universiteit van Cincinnati (USA) en vanaf 1988 door de Universiteit van Tübingen (D). Sindsdien worden elke zomer verdere opgravingen uitgevoerd door een internationale groep archeologen. Omdat Troje zowel voor de geschiedenis als voor de literatuur belangrijk is, heeft de UNESCO dit gebied in 1996 tot Nationaal Park uitgeroepen. Vanaf dat moment is het aan de lijst met Werelderfgoederen toegevoegd.

Archeologische site

Troje ligt op een 15 meter hoge heuvel en via doorsnedentekeningen wordt uitgelegd dat er niet 1 maar 9 Troje's op deze belangrijke en strategische plek zijn te onderscheiden. De één is bovenop de ander gebouwd.

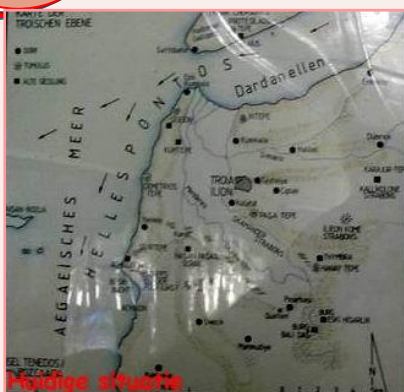
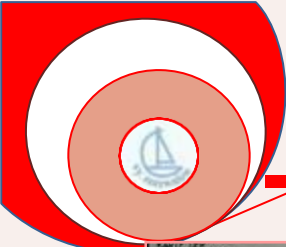

Troje I is 3000-2500 v C. gedateerd en lag aan een rivierdelta die uitmond in de Dardanellen. Deze delta is herkenbaar in wat nu het vlakke landschap aan de zuidwesthoek van de Dardanellen ingang is. We bekijken het landschap met

en dubbele interesse nadat we in 2003 een verhandeling gelezen hebben (Hans wederom dank) waaruit je a.d.h.v. de reizen van Odysseus ook zou kunnen concluderen dat Troje in de Engelse Wash gelegen was.

We blijven het een fascinerende theorie vinden waar wel wat in zit, maar de locatie van alle koninkrijkes van de meestrijdende koningen sluit deze Turkse locatie van Troje toch ook niet helemaal uit.

Troje IX was een Romeinse stad waarvan nog de resten van een theater, senaat en mozaïekvloeren getuigen.

Homerus's Troje, zou stad VII kunnen zijn, maar ook daar zijn de meningen nog steeds over verdeeld. Als we alle tekst en foto's in het informatiegebouw hebben opgezogen, wandelen we via een perfect uitgezette route over de site.

Via Romeinse nummering en verklaringen in 3 talen worden we ingewijd in de finesses van de opgravingen en worden één voor één alle Troje's voor ons geopend.

Oude dikke stadsmuren, waterputten, aquaducten en rioleringen, huisjes en grafmonumenten wisselen elkaar af. Uitkijkend vanaf de hoogste punten van de site hebben we een schitterend overzicht over de ZW-punt tot aan de Dardanellen.

Op de horizon zien we een drietal grafheuvels waarvan 1 de asresten van Achilles zou bevatten. De mythologie wordt nu echt bijna tastbaar en voor de zekerheid gedenken we Achilles in dit schitterende panorama.

We kunnen ons voorstellen dat dit strategische punt, 10 jaar heeft standgehouden in de Trojaanse oorlog en dat een truc nodig was om binnen de hoge dikke stadsmuren te komen. Nog steeds staat het ter discussie of de Trojaanse oorlog daadwerkelijk heeft plaatsgevonden, of een ode van Homerus is aan alle soldaten van de diverse oorlogen die daar gevoerd zijn.

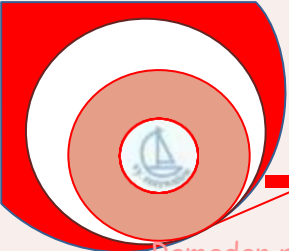
Liefde en oorlog

Wij blijven geloven in het mooie en trieste verhaal over de liefde tussen Helena, de vrouw van Menelaüs, koning van Sparta en Paris van Troje. De liefde voor en de schaking van Helena door Paris, bracht Menelaüs op het oorlogspad. Hij gaat met hulp van vrienden, oa. Agamemnon van Mycene, Koning Nestor van Pylos, Odysseus koning van Ithaca en Achilles, zijn vrouw terughalen.

Achilles verslaat uiteindelijk geduchte strijder en aanvoerder Hektor, de zoon van koning Priamos, in een gevecht van man tegen man. Na 10 jaar strijd is de tegenstand van Troje verzwakt. Paris dood uiteindelijk Achilles met een pijl in de hiel terwijl Paris zelf sterft tijdens de innameactie van Troje.

Door Odysseus wordt de truc met "Het Paard" bedacht en verschaft Menelaos zich uiteindelijk met zijn strijdmacht toegang tot de stad Troje. Helena verlaat braaf het door brand verwoeste Troje aan de zijde van haar echtgenoot Menelaüs en keert terug naar Sparta en leeft nog lang en waarschijnlijk gelukkig na haar buitenechtelijke escapades.

Troje of Ilium vonden we in het licht van de mythologie en de recente opgravingen zeker de moeite van het bezoeken waard. In het bijzonder de goede uitleg langs de perfect uitgestippelde route gaf veel inzicht over de site. Een aanrader dus als je in de buurt bent, doen!

Ramadan rituelen

Weer terug aanboord, maken we de boot gereed voor een vroege start voor het 2de traject van de Dardanellen, richting Istanboel. De watertanks worden helemaal volgeladen zodat we kunnen ankeren of in kleine haventjes liggen zonder zorgen over waterverbruik. Om 4 uur worden we wakker van tromgeroffel en realiseren ons dat de eerste dag van de Ramadan is aangebroken.

De trommelaars sjokken de hele stad door om de gelovigen te wekken zodat voor zonsopgang gegeten en gedronken kan worden. Tijdens de Ramadan mag tussen zons op en -ondergang niets "de lippen passeren" van de gelovigen. Na een halfuurtje als de trommelaars uit het gehoor zijn, vallen we gelukkig weer in slaap en om 6 uur loopt de wekker af waarna om 7 uur de lijnen losgaan.

Na nog een laatste blik op het Paard van Troje dat verlicht wordt door de eerste stralen van het ochtendzonnetje, verlaten we deze bijzondere plek.

Het water van de Dardanellen is nog helemaal blak en eenmaal uit de haven, wordt de stuurautomaat aangezet. Helaas, hij pakt de koers niet op. Nu herinneren we ons weer een vreemd geluid gehoord te hebben vlak voor aankomst in Çanakkale op het moment dat we overgingen van stuurautomaat naar handsturen. Nu, eenmaal onderweg kunnen we niets anders doen dan handmatig sturen. Dat wordt voor vandaag dan 45 mijl met het handje sturen naar [Sarköy](#), de eerstvolgende haven. Er is geen wind en de hele afstand wordt op de motor afgelegd. Handmatig sturen is niet echt leuk en we wisselen elkaar regelmatig af.

Om 4 uur 's middags meren we af aan de kade van de vissershaven Sarköy in de Zee van Marmara. Een visser die helpt met afmeren maakt duidelijk dat het geen probleem is als we 2 dagen blijven liggen. Het stuurautomaatprobleem blijkt een afgebroken splitpen te zijn. Na plaatsing van een nieuwe splitpen is het probleem opgelost. Waren alle reparaties maar zo simpel.....

Rondom ons aan de kade zitten veel vissertjes maar we zien niemand iets drinken of eten, ws vasten ze allemaal vanwege de Ramadan. We durven daarom niet uitgebreid een aankomstdrankje en hapje in de kuip te nemen en blijven maar in de kajuit. Een langslowende Turkse man maakt een praatje en oefent zo zijn kennis van de Duitse taal.

Hij vertelt dat om 19.34 uur de zon ondergaat en er weer gegeten en gedronken mag worden. Het wordt inderdaad verdacht stil rond 19 uur. Eén van de laatste huiswaarts kerende vissers verwent ons met 2 van zijn gevangen dorades.

Om 19.34 uur klinkt een kanonschot en roept de Moskee op tot gebed als zonsondergangsteken en gaan wij ook met ons bordje rijst buiten zitten. Om 20 uur is het weer een drukte van belang in de haven want alle kleine en grote visboten varen uit. De opvarenden zijn gelaafd en er kan weer gewerkt worden.

De volgende avond, omdat we weten wat er gaat gebeuren, zien we op de grote voor ons liggende visboot, alle bemanningsleden net voor zonsondergang aan een gedekte tafel zitten. Bestek in de aanslag terwijl de kok in de kombuis op scherp staat om op het nagalmen van het latste schot de gereedstaande hap op tafel te zetten. Na 20 minuten heeft de hele ploeg blijkbaar gegeten want het schip vaart uit.

Nachtelijke verrassingen

De 2de nacht worden we midden in de nacht wakker van luide stemmen en zware motorgeluiden terwijl even later voeten over het dek schuifelen. We schieten in de kleren en gaan buiten poolshoogte nemen. Een hele grote visboot ligt naast ons te dobberen, klaar om net voor ons aan de kade af te meren.

Vol verbazing zien we dat een aantal mannen onze boot een paar meter naar achteren aan het verplaatsen zijn. Heel netjes zijn onze stroomkabel en 2 springen al losgemaakt, terwijl 3 vissers bij ons aanboord de voor- en achterlijn losmaken en n aanwijzingen geven aan hun collega's op de wal.

In ons beroepsmatige leven hebben we geleerd te kijken naar de veranderingen die plaatsvinden op het moment dat je op het toneel verschijnt, want daar is iets niet helemaal pluis.

Maar op het moment dat Riens aan dek verschijnt, verandert er helemaal niets, hij wordt vriendelijk gegroet en nee, Riens hoeft niet te helpen zeggen ze. Wij zijn perplex en zien dat alles zeer professioneel en voorzichtig gebeurt. Als de Zeezwaluw voor hen op de goede plek ligt, blijkt onze stroomkabel net 50cm te kort. Geen probleem, de vissers leggen de boot weer zover naar voren dat de stroomkabel ingeplugd kan worden. We vragen hen opnieuw of we echt niet in de weg liggen, maar iedereen is even vriendelijk en we liggen goed zo, "problem yok" geen probleem.

Sarköy vissershaven met de grote visboot net voor ons

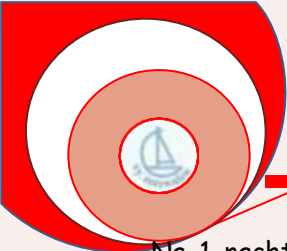
Nu klaarwakker, nemen we een drankje in de kuip, het is toch donker met uitzicht op het in rap tempo uitladen van de visvangst. De mannen lachen vriendelijk en één van hen komt met een kratje vol vis onze kant op. Hij gebaart dat het voor ons is en hij stort onze puts voorlandrotten een emmer, helemaal vol met kleine sardienachtige visjes. Ze blijken Hamsi te heten in het Turks. Ze willen niet dat we betalen of hen iets anders geven.

Wij zijn helemaal verbouwereerd over zoveel vrijgevigheid en vriendelijkheid terwijl wij toch echt in de weg lagen. De volgende morgen blijkt dat de emmer 3,5 kg vis bevat. 1 portie van 1 kg verdwijnt in de vriezer en 2 dagen achtereenvolgens eten we gebakken Hamsi's met brood en salade.

In het voorjaar zagen we in een restaurant op één van de Griekse eilanden hoe je deze visjes bereidt, serveert en opeet. Je verwijdert de kop en ingewanden in één soepele beweging, alles naspoelen en zouten, daarna kort om en om bakken in de hete olie en klaar is Hamsi! Vervolgens hap je het vlees van het kleine visje zo van de graat (net als bij paling en haring) en dat is echt smullen geblazen!

Toeristje plagen en pleasen

De volgende dag vertrekken we uit dit vriendelijke vissersdorp maar het weer zit niet mee. Ons plan was om 50 mijl af te leggen maar na 10 mijl hakken tegen wind, stroom en golven, duiken we de haven Murefte in. Het is een vrij nieuwe visserhaven, ver van het dorp en zonder faciliteiten maar het genereert wel inkomsten uit passerende jachten.

Dardanellen, Zee van Marmara en Istanboel

Na 1 nachtje (35YTL), is de straffe NE-wind afgezwakt en kunnen we verder oostwaarts langs de noordkust van de Zee van Marmara. Deze dag eindigen we in [Silivri](#) alweer een vissershaven. Dit keer liggen er echte trawlers en met enige moeite veroveren we een plekje aan de ruwe kade.

Het is een drukte van belang, door de binnenkomende en uitladende schepen en we kijken onze ogen uit. Opnieuw worden we verrast door de positieve instelling van de vissers. We liggen een beetje in de weg, of we misschien 15 meter naar voren kunnen. Voor ons is dat geen probleem en dan helpen er gelijk 4 man mee om de boot te verplaatsen langs een kade waar de wind op dat moment pal op staat.

Om 7 uur 's avonds staan er 4 mannen op de kade bij een auto (met vriescapaciteit) te wachten op binnenkomende schepen en kijken regelmatig onze kant uit. Zouden we weer in de weg liggen? Eén van hen komt met een zwaar plastic tasje naar ons toe en vraagt of we garnalen lusten, ja natuurlijk! Hij belooft ons zelfs voor de volgende dag nog een maaltje maar dan de grote garnalen die nu echt voor de restaurants bedoeld zijn. Onze geplande pastamaaltijd verschuiven we en na een halfuurtje zitten we van heerlijke in knoflookolie gebakken garnalen te smullen!

's Nachts worden we wakker van een flinke hinderlijke swell die de haven binnenloopt en ons tegen de kademuur drukt waardoor we ongemakkelijk op en neer hobbelen. Buiten lijkt geen wind te staan en we vertrekken uit Silivri. Jammer van het 2de maaltje garnalen! We zeilen naar het 10 mijl verder gelegen [Guzelçe](#) onder de rook van Istanboel.

In [Çanakkale](#) kregen we van een Duitse zeiler de informatie over deze splinternieuwe marina met volop plaats en redelijke prijzen. Deze marina staat uiteraard niet in onze oudere pilot en met het eerste licht schooieren we langzaam langs de kust op zoek naar de marina. Waar we een enorme motorboot op de kant zien staan, blijkt de ingang (40°59'.9N en 28°30'.5E) te zijn.

We draaien op de motor langzaam het doodstille haventje in, zien uiteraard nog niemand en meren langsscheeps af aan een van de pontons. De boot zit onder het zout van het gestamp in de golven en we spuiten direct de boot af met het aanwezige zoetwater en de walstroom wordt aangesloten zodat alle comfort weer aanwezig is. Eindelijk zijn we op de plek aangekomen van waaruit we Istanboel kunnen bezoeken, perfect!

Vervoer naar- en in Istanboel

Na het opruimen van de boot en het inchecken bij de marina, gaan we het dorp Guzelçe verkennen. Het blijkt een klein dorp te zijn 30km van Istanboel verwijderd. Autoverhuurbedrijven zijn er niet, maar er gaat een dolmush naar een metrostation in een van de buitenwijken van Istanboel.

De volgende dag maken we een proefreis met deze bus vanuit Guzelçe naar het metrostation om uit te vlooiën hoe we van daaruit verder moeten reizen naar het centrum van de stad. We hebben al een stadskaart van Istanboel zodat we aan bus/metro/tram chauffeurs uit kunnen leggen waar we heen willen. Na een uurtje rondvragen bij het gecombineerde metro- bus- en tramstation, weten we ongeveer met welk vervoersmiddel we waar kunnen komen. We wandelen nog wat rond in deze drukke buitenwijk van Istanboel. Het is een voorproefje van de stad waar in totaal 12 miljoen mensen wonen. Heimelijk genieten we van een heerlijk Turks hapje tijdens de Ramadan voor we de bus terug naar huis nemen.

Dardanellen, Zee van Marmara en Istanboel

Teruglopend van de bus naar de boot komen we langs een viswinkel waar wel heel aparte klanten op de stoep zitten.

Een dag later staan we vroeg op en om half negen zitten we al in de bus. Vanaf het metrostation nemen we een stadsbus die in de buurt van de Blauwe Moskee moet uitkomen. Het is vreselijk druk in de bus en we moeten staan en ondertussen opletten waar we zijn. Als we in de gaten hebben dat de bus de brug over de Gouden Hoorn passeert, stappen we bij de eerstvolgende stop uit.

We staan aan de noordkant van de Gouden Hoorn net naast de Galatabrug (die van Geert Mak) en zien de schitterende skyline van Istanboel met Moskeeën en Minaretten scherp afgetekend tegen de blauwe lucht.

Voor onze neus krioelt het van watertaxi's en rondvaartboten om passagiers in en uit te laden. Deze Oosterse sfeer laten we even op ons inwerken voor we via de Galatabrug weer naar de andere kant van het water wandelen.

In het toeristinformatiecentrum bij het treinstation proberen we een metro/busschema te bemachtigen zodat we kunnen bepalen welk bus/metro/tramnummer waar heen gaat. Zoiets blijkt niet te bestaan in Istanboel wordt ons verteld. We bemachtigen alleen een kaart met daarop de namen van de stations die ze aandoen.

Dardanellen, Zee van Marmara en Istanboel

Met de stadkaart en deze vervoerskaart samen, stippelen we de volgende dagen min of meer ons transport uit. Om wat gevoel voor afstanden in de stad te krijgen, slenteren we deze eerste dag voornamelijk langs bezienswaardigheden en mooie gebouwen ondertussen informatie verzameland over de openingstijden van de diverse musea, paleizen en moskeeën.

De Gouden Hoorn

Voor de bezienswaardigheden van Istanboel, richten we ons op de Europese zijde van de stad, aan de westkant van de Bosphorus. Het Europese gedeelte van de stad wordt omspoeld door de Zee van Marmara, de Gouden Hoorn en de Bosphorus. Gedurende de 5 dagen dat we Istanboel doorkruisen zijn we op bijna alle toeristische plekjes geweest.

Moskeeën en relikwieën

Uiteraard hebben we de *Sultanahmet of Blauwe Moskee* met 6 minaretten

die gebouw is tussen 1609-1616 door Mehmet Ağā) bezocht. De buitenzijde is een heel symmetrisch geheel en de binnenkant is rijkelijk versierd met de blauwe Iznik-tegels. Deze moskee is gedurende de gebedsmomenten niet toegankelijk en we kunnen pas bij onze 2de poging naar binnen gelijktijdig met een buslading toeristen. Het is dan ook een drukte van belang in dit indrukwekkende

gebouw. Voor ons in eerste instantie wat tegenvallend, omdat je een soort Islamitische St Pieter verwacht maar zo werkt dat dus niet.

De tegenoverliggende Hagia Sophia moskee is 1400 jaar oud en oorspronkelijk als Byzantijnse kerk gebouwd en één van de grootste bouwkundige prestaties ter wereld. Jammer genoeg hebben we alleen de buitenkant gezien. Het bleek gesloten op de (maan)dag dat we er waren.

In het park naast de beide moskeeën ligt het Hippodroom waar in de Romeinse tijd de wagenraces plaatsvonden.

De ovale vorm is nog goed herkenbaar hoewel het nu een parkachtig wandelgebied is.

Dardanellen, Zee van Marmara en Istanboel

In het centrum van het Hippodroomvaal staan 3 bijzondere bouwwerken. Een Egyptische Obelisk (1500 v C.), de Slangenzuil (479 v C. en afkomstig uit Delphi) waar de koppen af zijn en een obelisk, de zuil van Constantijn, van onbekende datum.

Slangenzuil

Musea

In de 3 afdelingen van het Archeologisch museum waren klassieke beelden,

Artemis

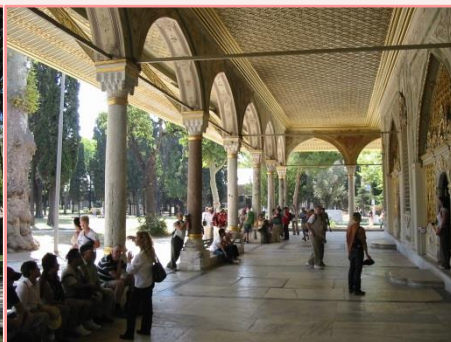
schitterend bewerkte sarcofagen, Turks keramiek en andere schatten uit het Ottomaanse Rijk te bewonderen. Vooral de Sarcofaag van Alexander, zo genoemd omdat Alexander de Grote erop afgebeeld staat, is met schitterend beeldhouwwerk versierd en trekt de aandacht.

Eén verdieping van het museum is helemaal gewijd aan de opgravingen rond Troje. De expositie is overzichtelijk ingedeeld per tijdperk dat de stad doormaakte. Door middel van tekeningen en maquettes wordt duidelijker hoe de stad er in de betreffende periode heeft uitgezien. We krijgen wel bewondering voor de archeologen die het gevonden aardewerk in een bepaalde periode weten te dateren, want ons ontgaan die verschillen.

In de Turkse pilot lasen we dat in het Maritiem museum, de handgetekende zeekaarten van Pieri Reis zijn te bewonderen. Nu we er zijn willen we die graag zien. In het museum kunnen we de kaarten niet vinden en als we ernaar vragen blijken ze zich in het Topkapi-paleis te bevinden.

Paleizen

Vol bewondering hebben we rondgewandeld in het Topkapi-paleiscomplex (gebouwd tussen 1459-1465), van waaruit 400 jaar lang de Osmaanse sultans regeerden. Maar de vrouwen van de harem achter immens dikke en hoge muren woonden.

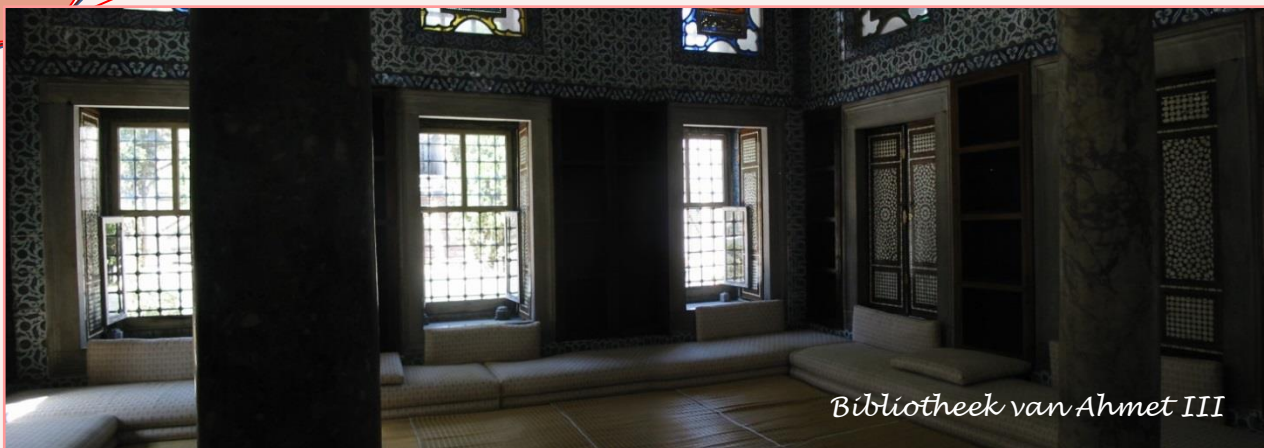

Topkapi Paleis

Het complex bestaat uit verschillende delen (binnenplaatsen), elke binnenplaats is toegankelijk via een poort.

De gebouwen zijn heel mooi versierd met tegelwerk, en kleden, terwijl fraaie sierraden en gebruiksvoorwerpen van onschatbare waarde zijn tentoongesteld.

Bibliotheek van Ahmet III

De bibliotheek van Ahmet III stal bij ons de show, zo eenvoudig en toch adembenemend mooi. In de diverse gebouwen zijn Keramiek, glas, zilverwerk, wapens en volledige wapenuitrustingen te zien. De kaarten van Pieri Reis, hebben we hier ook niet kunnen vinden, ra, ra waar zijn ze?

Naast het Topkapi-paleis willen we ook het Dolmabahçe-paleis bezoeken. Dit paleis is redelijk nieuw (1856) en ligt langs de Bosphorus. Het is ook de residentie van waaruit Atatürk het land bestuurd en uiteindelijk overleed hij daar.

Als we daar aankomen blijkt dat we voor ons tweeën 56 YTL = bijna 30 euro toegang moeten betalen, dat gaat ons echt te ver. Ze denken zeker dat toeristen wandelende portefeuilles zijn, even schudden en de lira's/euro's gaan rollen!

Bazaars

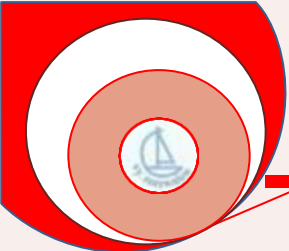
Op de laatste dag in Istanboel bezoeken we de 2 bazaars, de Grand- en de Specerijenbazaar. De Grandbazaar is ondergebracht in een heel groot overdekt complex wat een dorp op zichzelf is. Hoewel we wat meer Oosterse sfeer (wat het ook is) hadden verwacht is het leuk om te bezoeken. Het is wel een iet wat toeristisch spektakel.

De specerijenbazaar, een stuk kleiner maar door de kleurige en geurige kruiden geeft het een heel speciale sfeer.

Het effect wordt versterkt doordat de straatjes tussen de stalletjes nauw zijn en propvol met mensen.

Hier zien we voor het eerst weer de notenhoning die we zo heerlijk vinden en scoren gelijk een paar potten na een kwartier stug onderhandelen over de prijs.

Dardanellen, Zee van Marmara en Istanboel

Aan de buitenzijde van deze bazaar is een dierenbazaar waar alles op het gebied van huisdieren en zelfs pluimdieren zoals pauwen te koop zijn. Hier zien we ook voor het eerst van ons leven bloedzuigers in grote glazen potten te koop! We voelen ons kerngezond en laten de beestjes rustig in hun potten.

Hoe we Istanboel hebben ervaren? Het was leuk om te doen en we hebben veel mooie dingen gezien en gedaan maar de stad heeft op ons ook wel een beetje de indruk van een touristtrap achtergelaten.

Westwaarts richting Egeïsche Zee

Na een dag boodschappen doen, een handwasje, watertank opvullen en de boot gereedmaken, verlaten we op 26 september na 9 dagen de marina Guzelge. Via 2 schitterende ankerplaatsen, waarvan één vlak voor een marmergroeve in de Zee van Marmara, zeilen we op 28/9 in één ruk de 51 mijl door de Dardanellen uit.

De marmer groeve, de diverse kleuren zijn goed te onderscheiden

Nu hebben we de stroom mee en het gaat flitsend. Om half vijf valt het anker aan de noordoever van de Dardanellen onder het [Turkse Gallipoli Monument](#) voor gevallen soldaten uit WO I.

We kijken weer uit naar de Egeïsche Zee.